

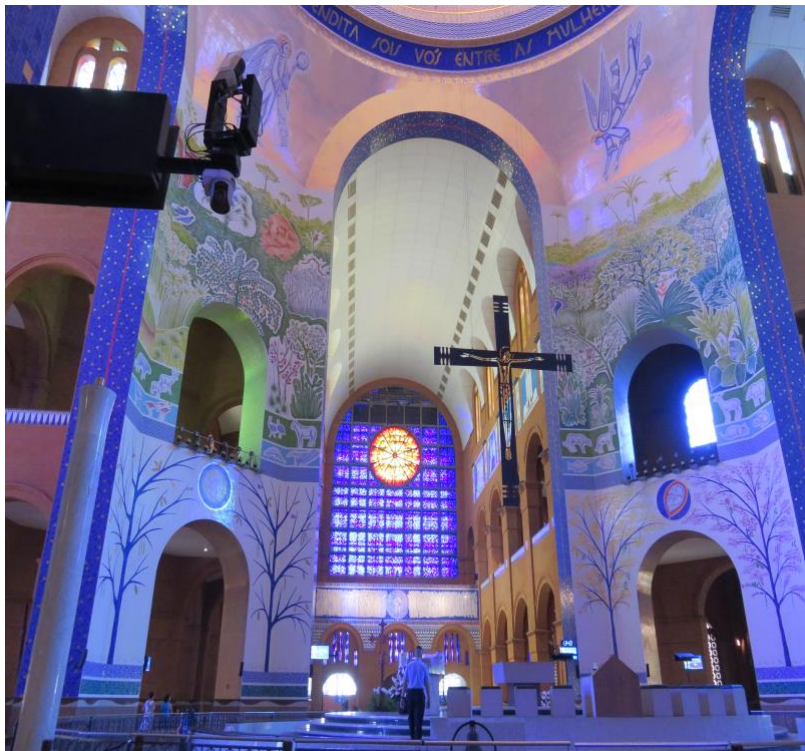
Woensdag, 30 oktober

In Arapoti horen we van onze gemeenteleden dat hun werknemers een of twee keer per jaar met grote bussen naar Aparecida do Norte reizen. Door een Mariaverschijning in het jaar 1717 is het met jaarlijks 8 miljoen bezoekende pelgrims de belangrijkste bedevaartsplaats in Brazilië. Aparecida, wat 'verschijning' betekent, is een bedevaartsoord dat wat sfeer betreft enigszins te vergelijken is met Fatima in

Portugal.

Opvallend is hier dat de kaarsen niet netjes worden gebrand, maar gewoon over elkaar heen worden gelegd, met als gevolg dat er een stroom van kaarsvet door de bakken vloeit. Bovendien zijn het niet alleen kaarsen zoals wij die kennen, maar ook voorwerpen zoals een voet, een hand of arm, een neus, een oor, een huisje,

enz., alles gemaakt van kaarsvet. Het is maar waar je je gebed op wilt richten... Hoewel een gebeuren als dit ons vreemd is, kan ik met respect kijken naar hoe mensen hier hun geloof beleven.

Aparecida ligt zo'n 100 kilometer buiten Sao Paulo richting Rio. Wij doen dit in één dag, terwijl de Braziliaanse werknemers uit Arapoti hier een vakantietrip van maken. Zij reizen 's nachts -dit spaart een hotelovernachting uit- en blijven hier gemiddeld zo'n drie tot vier

dagen. Voor velen is dit de vakantie waarvoor ze flink hebben moeten sparen. Rondom de basiliek is een terrein met een grote verscheidenheid aan winkeltjes, een kabelbaan en vele eethuisjes. Op de brug naar de oude basiliek kun je mensen tegenkomen die op hun knieën -tot bloedens toe- naar

boven schuiven, om daar ontvangen te worden in de dienst die er in de namiddag wordt gehouden. Een dergelijke offergedachte leeft sterk bij katholieken hier in Latijns Amerika.

In de grote Basílica de Aparecida staat het beeldje van Onze-Lieve-Vrouw van Aparecida (Nossa Senhora Aparecida). Het is veel kleiner dan ik had verwacht – zo'n 40 cm – en zit geheel verguld (goud?) ingeraamd. Voor het beeld staan mensen hardop en met overgave hun rozenkransen te bidden: "Santa Maria Mãe de Deus ora pecadores por nós ..."
Bijzonder zo'n Basílica hier in Brasil, iedereen is er welkom: óf je er nu als jong stel je rozenkrans komt bidden, óf als hond je rust er zoekt (ja werkelijk, straathonden lagen onder banken te slapen), óf als toerist er je foto's schiet.